

Nr 8 Augusti 1966

Kr 2.25
(inkl. oms)

Det Bästa

ur Readers Digest

ARTIKLAR AV BESTÅENDE VÄRDE:

Säkrare sätt att förutsäga vädret	9
Island: sagornas och framtidens ö	13
Att vara hustru är ett strålande äventyr	19
Stridsflygarens sista chans	24
I Vår Herres hage	30
Vad händer i Turkiet?	32
Den människan glömmet jag aldrig	37
Dina ögon, din bil och ditt liv	43
"Det här skulle Charlie ha tyckt om"	48
Undret i Skopje	51
Den överskattade hunden	57
Giftnissbruk bland ungdomen en amerikansk tragedi	61
Ta vara på entusiasmen	69
Mutter om skruvar	74
"Kan jag få Upplysningen"	76
Medicinskt nytt	86
Trädgårdsmästare hos Kung Sol	88
Mänsklig kontakt ett livselixir	105
Jag är teknisk idiot	111
Vicepresident Humphrey: Varför USA inte kan lämna Vietnam	117
Hela världen i ett flygplan	121
Drottningen och jag	128
Den sinnrika spindelväven	133
Humor i uniform	4
Utvadga ert ordförråd	6

MÅNADENS BOK:

Sahib doktor 139

Den fängslande berättelsen om en kirurg i Indien som genom sitt självuppförande arbete gett de spetsiska nytt hopp

Världens mest lästa tidskrift. Utgiven på 14 språk.
Köpes i över 26 miljoner ex. varje månad.

kaibla om småsaker. Om du låter udda vara jämnt ibland, så ska du finna att ditt ord väger tyngre när det gäller det som verkligen är viktigt.

Dra dig inte för att kompromissa. Att kompromissa är inte liktydigt med att ge efter. Det är bara den mogna människans sätt att medge att det kan finnas andra synpunkter än hennes egna i denna mångfasetterade värld och erkänna att någon av dem en och annan gång kan vara riktig.

Bli inte förskräckt om du och din man tycker olika i något hänsecende. Äktenskapet är ett kompanjonskap, inte en sammansmältning av två personligheter. En av de lyckligaste kvinnor jag känner är gift med en man som aktivt arbetar för politiska åsikter rakt motsatta dem hon själv blyser. "Vad gör det?" säger hon glatt. "Jag gifte mig med en karl och inte med en politisk doktrin." Och han för sin del tar lika lugnt på deras meningskiljaktigheter.

Låt bli att gräna dig över begångna misstag. Alla människor hugger i sten då och då. Det bästa man kan göra är att dra lärdom av misstagen och sen glömma bort dem. Jag måste säga att somliga kvinnor tycks vara oförmögna till detta — alldeles särskilt när det gäller misstag som deras män begått.

Det finns många små förnuftiga bud likaväl som förbud. Utvidga och utveckla din förmåga till med-

delelse. Det är inte bara fråga om att delge varandra de stora, livsviktiga sakerna, utan också de små glädjeyämnena: boken du håller på att läsa, den lustiga historien du hör och lägger på minnet för att roa honom med, solnedgången som du ropar åt honom att komma och titta på, den otroligt näpna lilla funderingen som er trearing kom med vid lunchen. Till och med delad förtret kan vara skojig.

Den kanske enklaste och samtidigt mest omfattande av alla regler för hur man blir en lycklig hustru är denna: försök att vara din man till lags. Vill han ha det prydligt? Vinnlägg dig då om prydlighet. Tycker han om att se vänner omkring sig? Då får du lära dig att bli en god värdinna. Har han ett jättligt arbete? Gör då hemmet till en stilla oas i en bullrande värld. Vill han ha dig nära till hands? Taacka Gud för det — och var till hands. Sådant tillmötesgående är ett bevis på kärlek, och det kommer därför att återspeglas på dig själv.

"Med kärlek och tillgivenhet möta sin man, ömt delaga med honom..." Det är hustruns stora, djupt tillfredsställande uppgift, hennes roll i äktenskapet. Och tro för all del inte att det är någon biröll. Om man liknar äktenskapet vid en farkost, så är det kanske mannen som är motorn, men du är rodet, och det är rodet som bestämmer fartygets kurs.

~~~~~

Skär aldrig av det som kan knytas upp.

Joseph Joubert

Giftmissbruk bland ungdomen: en amerikansk tragedi

AV EARL OCH ANNE SELBY

Nära hälften av alla personer som anhölls i USA under 1964 för allvarigare lagöverträdelse var under 18 år. Dessa brott går ofta tillbaka på ett skrämmande och tilltagande missbruk av rusgifter

SCENEN VAR ett undersökningsrum i en diagnoscentral i Kalifornien. En sjuttonårig flicka med tjäcka anletsdrag men blek och härjad berättade för oss om hur hon ödelagt sitt liv med narkotika*. Hon var långt ifrån något slummens barn. Hennes far var välbeställd advokat, modern hade akademisk utbildning. Flickan hade bott hos föräldrarna i ett lugnt, högelegen respektabelt samhälle. Ända till första året i gymnasiet hade flickan varit en utmärkt elev, omtyckt av lärare och kamrater.

"Så började jag med piggpiller [stimulerande amfetaminpreparat av fenedrinyt]. Jag gillade dom inget

vidare, men min pojkvän tog dom och jag ville inte visa mig feg. Mina betyg började dala och mamma och pappa tjuvade på mig. Så jag stack till San Francisco — och började ta sömnkapslar [en starkt verkande barbitursyre-förening]."

I San Francisco blev flickans begär efter rusgifter så starkt att hon en kväll satte i sig en stor dos LSD-25 — ett mycket farligt hallucinationsframkallande gift som har använts av forskare vid behandlingen av mentalsjukdomar och som nu i stor omfattning av längre utbljods till amerikanska tonåringar. "Det var den värsta skjutis jag nånsin varit med om", berättade flickan. "Det var som om allting hade varit i stereo, med färg som rann ner i ljud, och väggarna rörde sig ut och in. Jag trodde jag skulle mista för-

* Ordet narkotika är här använt i en vid, något oegentlig betydelse, då de i detta fall missbrukade rusgifterna ofta inte är fysiskt skadliga och åminstone inte tills vidare faller under narkotikabestämmningen.

ståndet. Efteråt hade jag ont i hela kroppen och svettades i flera veckor och kunde inte få i mig en matbit."

En månad senare, då hon bodde ihop med en 30-årig "knarklangare" blev hon anhallen. "Nu tänker dom sätta mig på kåken minst ett år", klagade det en gång så vackra och älskliga barnet bittert. "Och vad ska det bli sen? Inte vet jag."

Det finns inte någon tillförlitlig statistik över hur sprit missbruket av rusgifter är bland den amerikanska ungdomen, eftersom bara en liten del av missbrukarna blir omhändertagna. Men man vet att 48 procent av alla som anhölls för allvarliga lagöverträdelser i USA under 1964 var under 18 år. Man vet också att det 1965 företogs över en miljon anhallanden inom samma åldersgrupp för andra brott än trafikförelser. Och man behöver bara tala med en polis eller domare i vilken stor amerikansk stad som helst för att få klart för sig att ett upprörande stort antal av dessa brott begås av ungdomar under inflyttande av rusgifter.

Uppfostringsanstalten — och sedan? Undersökningar visar att vanemässigt missbruk av anfetaminer och barbiturat förekommer inom alla samhällsklasser. Flertalet av de tonåriga missbrukarna som vi talade med kom från icke-splittade medelklasshem. En del kom från familjer inom de högre inkomstgrupperna.

I många delstater fick vi från ansvarigt håll höra hur upprörande lätt det är för ungdomarna att kom-

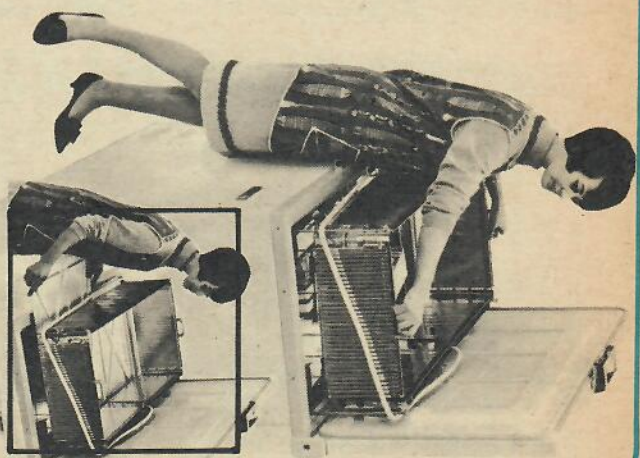
ma över farliga rusgifter. En 18-årig missbrukare berättade: "Man kan få tag i knark överallt — i skolan, i gathönen, på biljardsalongerna." Detta gäller om många småre orter lika väl som om storstäderna.

Knarklangarna använder sig ofta av läroverksungdomar för att sälja sina varor. På en uppfostringsanstalt intervjuade vi en kraftig, rödblond 17-åring som hade varit engagerad i denna olagliga trafik. Han var också själv missbrukare och hade gått i ett nästan permanent LSD-rus. Nu var hans tal sluddrigt som en gammal proffsboxares.

"Jag åkte fast första gången när jag var 14 för att jag hade knyckt en bil", berättade han. "Jag var 'hög' på knark, men det hajade inte snutarna så dom släppte mig med en varning. Jag jobbade åt en knarklangare och tjänade från 50 till 100 dollar i veckan på att sälja piller åt killar och tjejer. Sen började jag själv ta Seconal och piggliller ihop, och då svävade jag i det blå mest hela tiden. Jag åkte fast ett par gånger för att jag hade råkat in i slagsmål. Det var då dom skickade mig till psykiatern. Men det hjälpte inte. Jag bara fortsatte med att knarka."

Till sist var det någon som talade med polisen, och han blev anhallen i sitt eget hem för försäljning och innehav av rusgifter. På frågan om inte hans anhöriga hade misstänkt något svarade han: "Jag tror morsan hade sina misstrankar, men hon kunde ingenting bevisa."

Rätt frost lätt skött

i Osby Polar frysbox som har fått guldmedalj för sitt revolutionerande kylsystem och är marknads **enda** med s.k. automatisk avfrosthing.

Frysboxen kan tack vare det friliggande, upplyftbara kylelementet avfrostras utan att de frysta varorna behöver tas ur boxen. Två brickor skjuts in under elementet, när det är upplyft. På minimum av tid har smältvattnet runnit ner på dessa och kan lyftas bort. Frioletsytemet i Osby Frysbox ger Er också ökad nedfrysningskapacitet och bättre driftsekonomi.

Sänd utan kostnad färgbroschyr på Osby Polar Frysboxar och samlingsbroschyr över alla Osby-Produkterna till

Namn .....

Adress .....

Postadress .....

Sänd kupongen till OSBY-Pannan AB, Osby

DB 9/66

OSBY

Jag var listig med att gömma pynglet." När detta skrivs har han alltså ett halvår kvar på uppföstringsanstalten, och han är orolig för hur det ska gå när han kommer ut. Usikterna ter sig inte särskilt ljusa. Läkarundersökningar visar att han kanske ådragit sig obotlig hjärnskada.

Sniffning — en farlig lek. En av de mera bisarra sidorna av ungdomens giftmissbruk är sniffningen. För åtskilliga år sen, när ungdomar först kom underfund med att de kunde "få en skjuts" av att inandas ångorna av vissa rengöringsmedel, var det väl knappast någon som trodde att denna underliga vana skulle vinna någon större spridning. I dag svarar sniffning för en mycket stor del av rusgiftmissbruket bland

amerikansk ungdom. Den framkallar hallucinationer, eufori, berrusning, och leder till sexuell lösaktighet och i många fall till våldsamt uppträdande.

Sniffningsvanan, som ofta förvärras vid häpnadsväckande tidig ålder (det finns exempel på sjuåringar som varit inbitna sniffare) kan medföra allvarliga fysiologiska skador. Rättsläkaren Jacob Sokol i Los Angeles har företagit omfattande medicinska prov med över 1.000 ungdomar som omhändertagits för sniffning. Han har funnit lever-, njur- och lungskador såväl som abnormiteter hos blodet. Han framhåller att sniffning kan leda till döden.

Polisens arkiv är fulla med rapporter om våldsbrott och andra

brott som begåtts av ungdomliga sniffare. Blisfölder och våldtäkt är vanliga i dessa kretsar. På en uppföstringsanstalt i North Carolina talade vi med en pojke som vi kallade Joe och som nu är 18 år. Han började sniffa när han var 14 där för att han ville höra till dom som var "inne". När han var 17, slog han och en kamrat — bägge under inflytande av rusgift — en annan pojke sanslös, körde honom 80 kilometer och tippade av honom utanför entrén till ett sjukhus. Joe dömdes för kidnappning och avfjärnas alltfjänt sitt straff.

Liksom alla andra ungdomliga missbrukare vi talade med tvivlade Joe på att han skulle kunna hålla sig borta från rusgifter när han blev fri. "Man börjar sniffa och lär sig

tycka om det", sa han. "Sen vill man ha en starkare skjuts och börjar med tabletter och gillar det ännu bättre."

I besökshallen på en annan uppföstringsanstalt träffade vi ett tragiskt fall, en flicka vi kan kalla Mary. Hon var 16 och rädd att hon hade ådragit sig gonorré när hon blev våldtagen under ett sniffrus. "Jag vet att det var fel att börja sniffa", sa hon, "men de andra i gänget sniffade, och det verkade kul. I början sniffade jag bara då och då för att få en skjuts, men snart kunde jag inte låta bli."

I många stora amerikanska städer har man antagit förordningar enligt vilka det är förbjudet att åt omvända sälja vissa varor som ägnas sig för sniffning. Men det har inte satt

BROADWAY MUSICALS

— en exklusiv skivsamling
i direktimport från England —

120 av de tjugigaste melodier som någonsin komponerats — de största succéerna skapade av namn som Irving Berlin, Cole Porter, Rodgers & Hammerstein, Noel Coward, Jerome Kern, George Gershwin och alla de andra stora, kända namnen från musikens Broadway — nu samlade i ett magnifikt album.

Se sidan 150 — 152
med beställningskupong!

Joika till middag!

Läckert brynta,
lättserverade renköttbullar i viltås.
Tillverkade av
högklassiga råvaror vid Klintebys
enligt originalreceptet.

PS. Ha alltid några burkar JOIKA extra i skafferiet!

stopp för trafiken. "Du är förstås över 21", säger butiksägaren till en finung yngling och säljer gladeligen vad denne begär.

"Rena dynamiten". Inte nog med att en allt större del av den legitima produktionen av vissa farliga tabletter hamnar på den "svarta marknaden". Stora mängder sådana *tabletter* också svart enkom för langarnas räkning. Polisen kan tala om att minderåriga utgör den största marknaden för dessa rusgifter.

Lyssna exempelvis till överkonstapel Eugene Zappey, chefen för Los Angeles-polisens avdelning för bekämpning av narkotikamissbruk bland ungdomen: "Det går inte, en dag utan att vi tar hand om några minderåriga för snifning eller tabletmissbruk. När vi frågar föräldrarna vad de vet om dessa förehåanden, reagerar de nästan alltid med häpen indignation. De kan inte begripa att polisen kan komma på den idén att *deras* barn skulle syssla med farliga rusgifter."

Överkonstapel Zappeys vittnesbörd bekräftas av många andra polismän. Det är människor som har sett en hel del av tillvarons avigsidor, men de är alla utan undantag skakade av det tilltagande rusgiftmissbruket bland ungdomen.

"För lite sen var det en 13-årig pojke som dog av en för stor dos tabletter", återtog överkonstapel Zappey. En langare hade lagt honom vid ingången till olycksfallsavdelningen på ett sjukhus. Först trodde man att pojken hade dött av naturliga orsaker, men obduktionen

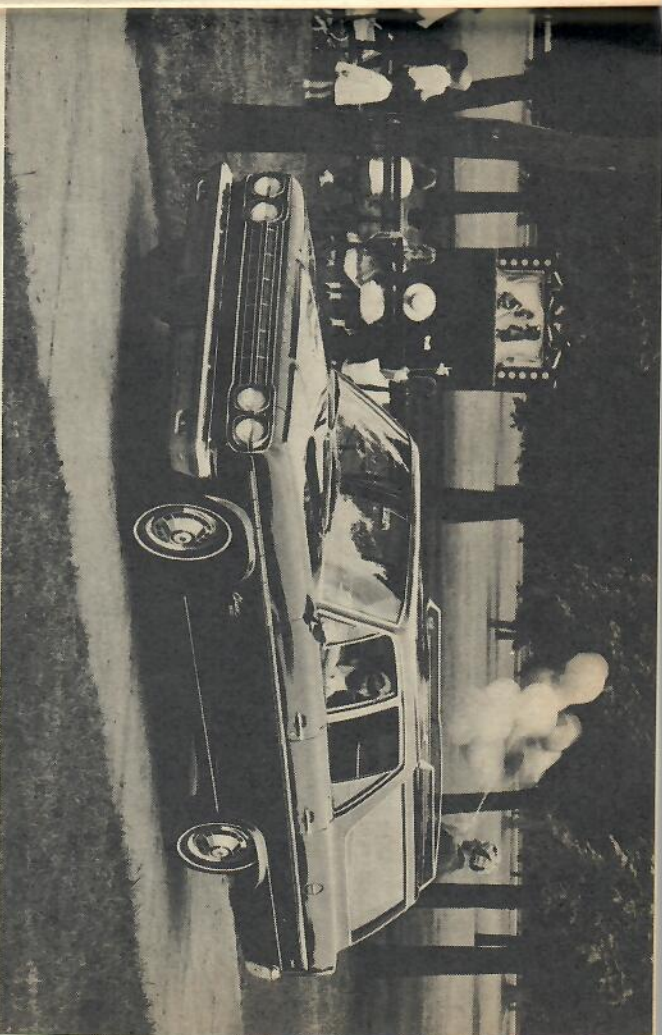
visade att orsaken var förgiftning. Pojken hade förtärt 14 amnytalkapslar och 12 Secondatabletter kort innan han dog."

Zappey tillade med sammanbitet raseri: "Hur kan *några* föräldrar låta det gå därhän med en 13-årig pojke?"

Det finns ett klart samband mellan rusgiftmissbruket och den upprörande ökningen av bilolyckor bland ungdomen. Kommissarie Joseph J. Healy, som är chef för Illinois narkotikakontrollbyrå, förklarade för oss: "Ungdomarna tar tabletterna tillsammans med öl och blir skvatt galna. De ställer till alla möjliga slags bilolyckor när de är i det tillståndet. De tycks inte kunna få det i skallen på sig att de där tabletterna är rena dynamiten."

Även om hänsynslös bilkörning med tvättfyllande olyckor, samt bilstöld, sexuell lösaktighet, slagsmål och småstöld är de vanligaste följderna av rusgiftmissbruk bland ungdomen, visar polisrapporterna tydligt att tabletterna också bär ansvaret för grovare brott: rån, inbrott, våldtäkt, till och med mord. Självmord bland tonåringar har också kunnat sättas i samband med rusgiftmissbruk.

I Chicago sköt tre ynglingar under inverkan av rusgift en 63-årig man och sparkade sedan ihjäl honom där han låg blodande på gatan. Det var ett fullständigt meningslöst mord, utan annat motiv än "spänningen". Den förtvivlade modern till en av ynglingarna sa: "Min son skulle aldrig ha kunnat

1966 års Rambler Classic Stationsvagn

Det här är en bil som uppskattas över hela världen – 1966 års Rambler Stationsvagn.

Tycker Ni om glada överraskningar så ska Ni titta närmare på vår nya Rambler Classic stationsvagn. Är det en *praktisk* bil? Ja, i alla bemärkelser. I år har vi också ökat den något på längden och gjort den lite extra lyxig.

En del annat som Ni kommer att gilla. Kvalitet. Den inbyggda kvaliteten som gjort Rambler välkänd i 110 länder.

Rymlighet. Alla 1966 års Rambler Classic stationsvagnar har 2,35 kubikmeter bagageutrymme – större än någonsin. Bromsar? Bästa tänkbara. Rambler "Double-Safety-bromsar". Två oberoende

hydrauliska bromssystem som tillsammans ger ökad säkerhet.

Lägg märke till bagageräcket på taket. En detalj som hör till standardutrustningen. Såväl fram- som baksäten är tillverkade med bekväma spiralfjädrar. Fjädringen är fast och jämn, uppträddat europeisk. Ni kan välja mellan pålitliga och tjänstvilliga motorer. Snabba "Sexor", robusta "V-8-or". Ni bestämmer själv. Rambler

'66 levereras i tre olika storlekar: American, Classic och Ambassador. Provkör alla tre hos Er Rambler-försäljare.

Rambler 66

från American Motors Corporation
har inbyggd kvalitet – inte tillagd.

P-E OLSSON
bilaktiebolag

Agent i Sverige:

Osthammarsgatan 70
Box 27 052, Stockholm 27
Tel. 08/63 12 90

döda någon, om det inte hade varit för de där tablettorna. Innan han började med sånt där var han ordningsman och en av de bästa i sin klass."

Den verkliga boten. Det är förstås stora pengar att göra på den illegala tabletförsäljningen, och detta utgör en av orsakerna till att trafiken är så svår att få bukt med. På den legala marknaden säljs exempelvis 1.000 amfetamintabletter för cirka en dollar, men på den svarta marknaden kostar de mellan 15 och 25 cent *stycket*. I Chicago där LSD nu betalas med omkring 7 dollar per kapsel, finns det längre som förtjänar ända till 3.000 dollar i månaden på sin smutsiga hantering.

I fjol utfärdade amerikanska kongressen nya bestämmelser beträffande farliga rusgifter — bestämmelser som i mycket överensstämmer med de ytterst stränga lagarna rörande handeln med och innehav av narko-

tika i ordets egentliga bemärkelse. De nya lagarna föreskriver speciellt stränga straff för längre över 18 år som tillhandahåller rusgifter åt personer under 21, och kongressen har också beviljat anslag för särskild personal som ska övervaka de nya lagarnas efterlevnad.

Men strängare lagar och större personella resurser är inte nog. Praktiskt taget alla poliser och andra i ansvarig ställning som vi talade med underströk att den verkliga boten för rusgiftmissbruket bland ungdomen måste komma från hemmen och de kommunala instanserna. Om medborgarna i allmänhet och föräldrarna i synnerhet inte är tillräckligt oroad för att ingripa, kommer situationen bara att förvärras. Chefen för San Franciscos narkotikapolis säger utan omsvep: "Vi kommer aldrig att få bukt med tablett- och snuffeländet förrän föräldrarna verkligen börjar intressera sig för sina tonåringar."

Pratbubblor

J. B. Priestley berättar i sin bok "Margin Released" om sin gamle vän den skotske författaren och dramatikern James Barrie: "Han var en sär egen person som ongav sig med djup tynnad; kände man sig manad att för sällskaps skull säga ett eller annat föll det likt småstenar i en bottenlös skogsfjäll och försvann. Jag tror att jag klarade mig för att jag rökte en lika stor pipa som han, och där satt vi och bolnade, som två ånglok på ett sidospår."

En PRATSJUK grevinnas sa en gång till den franske skådespelaren Lucien Guitry: "Vet ni, jag pratar precis som jag tänker."

"Ja, fast oftare", replikerade Guitry.
-Cornelia Otis Skinner, "Elegant Wits and Grand Horizontalis"

Vicepresident Hubert H. Humphrey:

Varför USA inte kan lämna Vietnam

EN DEL människor säger att vi amerikaner inte har något att skaffa i Vietnam, att vi aldrig borde ha intervenserat. Det kan vara värt att ta del av följande uttalande av John Stuart Mill, den store engelske filosofen och nationalekonomen som verkade under förra århundradet:

"Noninterventionsdoktrinen måste, för att kunna bli en ledande moralisk princip, godtagas av alla stater. Despoterna måste anse sig vara bundna därav likaväl som de fria staterna. Varom ej, blir lärans innebörd blott denna: att den orättfärdiga sidan får hjälpa de orättfärdiga, men de rättfärdiga får ej hjälpa de rättfärdiga."

Det är klart besked om varför vi har intervenserat i Vietnam. Det är inte för att vi önskade det, utan på begäran och på grund av fördrag, skyldighet och utfästelse.

Om vi hade tillämpat noninterventionsdoktrinen i Grekland efter andra världskriget, skulle det landet

nu stå under kommunisternas kontroll. Om britterna hade tillämpat den i Malaya, skulle förhållandet vara desamma där. Utan ingripande utifrån skulle i bägge fallen slutsanna och stridbara kommunistiska minoriteter ha tillvällat sig makten och behållit den. I bägge fallen visade senare företegna val att kommunisterna verkligen hade varit en minoritet — och en liten sådan till på köpet.

Jag kan lugnt tillägga att om Sydkorea hade lämnats att ensamt möta den kommunistiska aggressionen från norr, så hade det i denna stund inte funnits något Sydkorea. Historien borde vid det här laget ha lärt oss att kommunisterna är beredda att skaffa sig makt på vad sätt som helst. Om de lyckas med att tillvälla sig makten med våld i ett land, så frestas de att försöka det i andra länder. "Befrielsefronten" har i själva verket redan organiserats för både Thailand och Malaysia. Jag har också hört påståendet att

kampen om Sydvietnam är ett inbördeskrig. Men Nationella befrielsefronten (Vietcong) är bara en fasad. Den är inte nationell. Den befriar ingen. Den är en fasad för Ho Chi Minh från Hanoi.

Jag hör också sägas att regeringen i Saigon är svag. Detta är sant. Och så hör jag folk säga: "Hur ska vi kunna åstadkomma något med all denna oro, alla dessa demonstrationer?" Vist råder det oordning i Vietnam. Och det är inte att undra på. En nation som i 1.000 år levt under mandarinvälde, i 100 år under fransk kolonialvälde, i 25 år i krig, en nation som gång på gång förmått under terror och förhärjats av fiendehärlar, som sett tusentals av sina ledare och ämbetsmän mördas av kommunisterna sedan 1959 — kan man undra på om där råder oordning? Det märkliga är att där finns någon ordning alls.

Men jag föredrar oordningen hos ett fritt, livaktigt folk som sydvietnameserna framför tystnaden hos ett folk vilket kuvats av kommunisterna som i Hanoi.

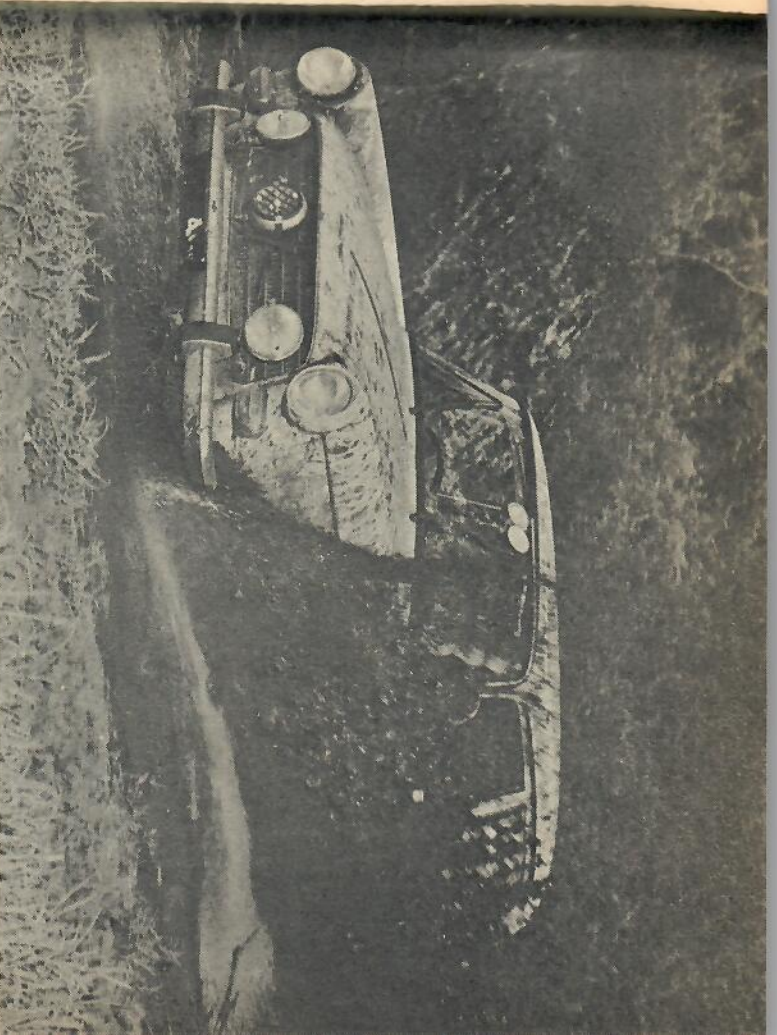
Det pågår just nu en maktkamp i Sydvietnam, och den orar oss alla. Men man måste se den i dess rätta perspektiv. Denna kamp visar hur frångångsrika de militära operationerna har varit. För ett år sedan såg man ingen maktkamp här, därför att för ett år sen tedde det sig mycket tveklaktigt om det skulle komma att finnas något Sydvietnam. I dag vet hela världen att det kommer att finnas ett Sydvietnam. Och maktkrupperna inom Sydviet-

nam bereder sig på ett avgörande om vem som ska styra landet. De vet att USA som satt in stora väpnade styrkor och väldiga materiella resurser inte kommer att förlora.

När buddisterna, katolikerna, studenterna, arbetarna och bönderna ställer sig frågan: "Vad för slags styrelse ska vi ha? Vad för slags författning?" så är inte det något svaghetstecken. Det är i själva verket det säkraste symptomet på att det har gjorts stora framsteg mot det gemensamma målet att besegra fienden.

Det finns två ting som alla dessa folkgrupper är ense om. De vill inte att kommunisterna ska råda över dem. Och de vill inte att USA ska överge dem. Vad mer är, inte en enda ledare av någon grupp i Syd-vietnam har än så länge gått över till Hanoi eller till Nationella befrielsefronten. Inte en enda. Ett högst anmärkningsvärt faktum, måste man säga.

Sedan början på 1965 har det kommit 800.000 flyktingar från Vietcongbehärskade områden till regeringsbehärskade områden i Syd-vietnam. Varför? Därför att de inte vill leva under kommunistiskt välde. Världen har sina blickar riktade på USA — för att se om vi amerikaner i dessa vårt stora västlands och vår makt dagar och nu då en del kommunistiska stater verkar minde utmanande än förut — alljämt besjålas av vår gamla vilja. Världens fria folk måste få veta att vi har vilja och uttålighet nog att infria Amerikas utfästelser. Och de som hotar sina grannar måste veta att vi

Denna Champion-utrustade Peugeot, körd av Bert Shankland och Chris Rothwell, vann det mycket hårda 14:e Safari rallyt i Östafrika

**Också i år var segrarvagnen i världens
hårdaste rally utrustad med
världsmärket bland tändstift – Champion!**
**Överallt där man kräver maximal effekt
väljer de ojämförligt flesta Champion.**
**Varför nöja Er
med mindre i Er bil?**

tar våra utfästelser på allvar, att vi står emot aggressionen och att vi kommer att stanna och fullfölja verket i Vietnam.

Men de ska också ha klart för sig att vi inte när något hat till deras folk, att vi inte förbereder några

anslag mot deras suveränitet. Vi ser blott fram emot den dag då alla folk skall bestämma sig för att leva i fred och endräkt med sina grannar — den dag då de kan förena sina krafter för att bygga upp en bättre och lyckligare värld för alla folk.

Universiellt

De tre försra åren av vårt äktenskap gick min man fortfarande på högskolan och jag arbetade som lärarinna. Jag skötte visserligen en del av hushållsjobbet, men min man klarade det mesta av matlagningen och städningen. En dag fick han ett rekommenderat brev från militärmyndigheten, och jag blev alldeles ifrån mig. "Säg inte att dom tänker inkalla dej", sa jag. "Nej då", svarade han glatt. "Det kan dom inte göra — jag är ju husmor!"

-K.B.H

AMERIKANSKA PSYKOLOGER har funnit det lämpligt att rekommendera manfolk att börja sticka som botemedel mot stress, och i vissa college lär senaste flugan vara att flickorna ska gå omkring i tröjor som stickats av deras pojkvänner. En företagsam yngling lär finansiera sina studier på den flugan. "Jag har spöskickat arton tröjor åt förälskade kompisar", bekände han.

-S.F.

DEN NYUTVÄRMDE rektorn för ett seminarium höll sitt jungfrutal och underströk de stora fordringar som ställs på dagens lärare. En läkare, framhöll han, kan begrava sina misstag. En arkitekt kan till nöds dölja sina med misstag. Men begå en lärare ett misstag, framhöll han, kan det växa upp och bli medlem av skolstyrelsen!

-D.B.S.

EN FRAMSTRÄNDE amerikansk politiker besökte Princetonuniversitetet och frågade om han möjligen kunde få se det rum som framlidne Adlai Stevens hade bebott under sin studietid. "Det går väl säkert att ordna", sa hans guide. "Men varför vill ni se det?"

Politikern svarade: "Till dags dato har jag träffat exakt ethundrafyra personer som säger att de delade rum med Adlai här. Jag är lite nyfiken på hur stort det rummet kan vara."

-M.L.

MANADENS BOK

Sahib Doktor

KIRURGEN SOM
GER DE SPETÄLSKA
NYTT HOPP

Sammandrag av "Ten Fingers for God"

Dorothy Clarke Wilson